

ARXIU

Barça-Mallorca, final inèdita

El FC Barcelona i el Reial Mallorca arriben a la final de la Copa del Rei amb un excel·lent estat de forma si es té en compte la trajectòria i la situació que ambdós equips ocupen a la taula classificatòria de la Lliga.

El Barça ha liderat amb absoluta autoritat la part final del campionat, situació que l'ha portat a la consecució del títol de la regularitat. Mentrestant, el Mallorca s'ha erigit en un dels equips revelació de la temporada, juntament amb el Celta de Vigo i la Reial Sociedad. El mes d'agost el president de l'entitat mallorquina, Bartolomé Beltran, assegurava que l'objectiu del seu equip era assolir quaranta o quaranta-cinc punts al final de temporada. Actualment està a punt d'arribar a la seixantena, s'ha assegurat la participació a la Reco-

pa d'Europa per l'any vinent i, per si no n'hi hagués prou, és a un pas d'atrapar el Real Madrid i arrabassar-li la segona plaça, que dona peu a jugar la Lliga de Campions, una realitat que no passava d'utopia el mes de setembre.

El dimecres dia 29 el Barça pot convertir-se en el nou "rei de copes" si aconsegueix alçar-se amb el trofeu, el que en faria 24 del palmarès blau-grana, un més que l'Athletic de Bilbao. Per a la final de València Louis Van Gaal podrà diposar dels brasilers Rivaldo i Giovanni, que finalment

en el nou "rei de copes" si aconseguieix el trofeu

no han estat convocats per la seva selecció, tot i que té els dubtes de Sergi, lesionat fa tres setmanes, i de De la Pena i Guardiola, absents durant gran part de la temporada a causa de reiterats problemes musculars. La inspiració de Rivaldo i Figo, el bon sentit organitzatiu d'Albert Celades, la seguretat d'una defensa capitanejada per Nadal i l'òptim moment de forma del porter Hesp són les principals bases de Van Gaal, que en cap moment vol adjudicar als seus homes la categoria de favorits.

L'artífex de l'excel·lent temporada del Mallorca és l'entrenador argentí Héctor Cúper, que ha sabut conjuntar un equip amb moltes cares noves i dotar-lo d'una mentalitat guanyadora. L'èxit de l'equip de Cúper, que va arribar a les Illes de la mà de l'empresa Bahía Producciones, vinculada al grup d'Antonio Asensio, comença en la línia defensiva, una de les menys golejades del cam-

ARXIU / RAFA GIL

L'estadi de Mestalla de València acollirà la final entre el Barça i el Mallorca. En la pàgina anterior, informació del diari *Las Noticias* sobre la final de 1926, que va enfrontar el Barça i l'Atlètic de Madrid en el mateix escenari.

pionat, en l'encert dels fitxatges –Beltran va fitxar sis jugadors del València (Iván Campo, Gálvez, Romero, Eskurza, Engonga i Moya) per 1.300 milions de pessetes– i en la bona temporada del iugoslau Stankovic, de l'argentí Amato i del canari Valerón, que ja és a l'agenda de Louis Van

Gaal per a la temporada que ve. Només el brasiler Palhinha, amb bitllet d'anada i tornada al seu país, va defraudar l'afecció del Lluís Sitjar que somnia a guanyar el primer títol oficial de la seva història.

Jordi Finestres

Copes amb història

ROSANNA PUCHADES

L'estadi de Mestalla, denominat "Luis Casanova" entre 1969 i 1994, ha acollit cinc finals de Copa al llarg de la seva història i en quatre hi ha hagut presència catalana. Tampoc no és la primera vegada que dos equips dels Països Catalans es veuen les cares per dirimir qui s'endú la Copa d'Espanya.

El proper 20 de maig farà setanta-cinc anys que es va inaugurar l'estadi de Mestalla, una bona efemèride per rememorar les tardes de futbol que ha aplegat l'històric recinte esportiu situat molt a prop del que fou camp d'Algirós, escenari dels partits del València entre 1919 i 1923. El 16 de maig de 1926 a Mestalla hi van jugar el Barcelona i l'Atlètic de Madrid i les cròniques de l'època parlen d'un enfrontament molt disputat presenciat per 17.000 espectadors. Els catalans es van imposar per tres a dos amb gols de Samitier, Just i Alcántara. El 3 de febrer de 1929 l'Espanyol i el Reial Madrid tornaven a escenificar un duel catalano-madrileny al Mestalla, que ja disposava de la nova tribuna. L'Espanyol va guanyar dos a un i es va alçar amb la primera Copa de la seva història. Aquell partit ha passat a la història com la "final de la llacuna" pel deplorable estat del terreny de joc a causa de les fortes i intenses pluges que aquells dies van caure sobre València. El 21 de juny de 1936 es disputava la darrera edició de la Copa d'Espanya abans de la guerra civil del 36-39. Barça i Madrid es veien les cares a València en un partit sense precedents i en el qual els madridistes s'imposaren per

ANY	EQUIPS	RESULTAT
1926	Barcelona-Atlètic de Madrid	3-2
1929	Espanyol-Reial Madrid	2-1
1936	Reial Madrid-Barcelona	2-1
1990	Barcelona-Reial Madrid	2-0
1994	Reial Madrid-Saragossa	2-0

dos a un. Mestalla no torna a respirar una final copera fins el 5 d'abril de 1990 i amb els mateixos protagonistes de 1936, Barça i Reial Madrid. Guillem Amor i Julio Salinas van donar el triomf a l'onze que entrenava Johan Cruyff, aclamat per quinze mil afeccionats culés desplaçats al Luis Casanova. Alguns jugadors del Madrid no van encaixar bé la derrota i al final del partit el defensa Chendo va declarar: "Lo que más me jode es que la Copa del Rey la gane un equipo que no es español". Al cap de tres anys l'afecció madrilenya es va poder treure el mal gust de boca en la darrera final de Copa jugada a Mestalla derrotant el Saragossa per dos a zero. Fou la primera final del campionat del "K.O." disputada a València sense presència catalana.